

vô thường

*Phải rồi em ta quét sân
Sớm chiều cùng đám lá vàng cuống chân
Phải rồi em mắt như sương
Đã xa rồi nhớ thương mòn cỏ hoa
Phải rồi em,
Lời trăng hóa đá hiện hòa
Rồi trăng theo gió đưa ta về trời.*